

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L 84:1 - 259

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

det var som att en lilla miska hade varit där. Den
här lilla miska hade varit där en gång.
Härnäst, den lilla miska hade varit där en gång.
Så mycket tack för det snälla brevet igår. Du näm-
mer nitiskt bort mig. Nu kommer jag ibland till sågerna
där vi ha varit på middag alla tre och tillbragt aftnarna med
att förfärdiga strutar och dylikt för j'algraven. Mycket i-
dylliskt och så mycket mat till middagen. Det är egentligen
mycket att de där barnen, som äro så präktiga barn, ska bli
sina människor. Jag hoppas, att de skola sköta sig bra där
utifrån, men den tid, som nu är, är nog den bästa.
Jag har tänkt allvarligt på det där du skref om att jag skulle
komma tillbaka till och när, men jag vill inte sova för-
än jag hade talat med Gerda om det. Men nog har det hända,
att jag kommer några dagar före födelsedagen. Jag tycker
du är mycket söt, som vill ha mig och nog vill jag gärna säga
dig, men du skall skicka hem mig efter en åtta, tio där, vi
så låtnas att det är skolan i landskrona, som har ferier och att
de inte skulle längre. Jag skänker, som du, för att jag inte är längre
hinner än jag är med mitt arbete. Men det är ju så svårt och
det finns inget af allt det, som är gjort förut, som tillfredsställer
sig utan det är som att skapa något helt nytt, en ny konstverk.
Så man skall göra romaner, har man ju ändå något att göra
efter, men härvidlag finnes inga förebilder. Nu skrif-
ver jag några rader varje dag, men inte en tanke på att detta
skall duga. Jag är visst på samma punkt ungefär, som då
jag började Gösta Berling, började göra utkast till den. så
nybörjarsaktig känner jag mig.
Ja Lungen skref till mig tre bref och från ett om Perri-
erlingen och där fick han min tillåtelse. Jag kunde inte
stå ut. Och för resten är det där något, som man måste
säga sig vid. Jag ämnade just säga dig en Ratslog. Ty
jag har fått två, men jag låter nog litta gärna bli.
Jag har nu slutat "Kungen" och talade om den flera
gångar i dag. Det som grep honom mest var de sista

af den gamla sista fruen, som är 90 år.
den gamla sista fruen, som är 90 år.
den gamla sista fruen, som är 90 år.

man i en klockring och om tio år blir det svenska magistat af hvar
det är givet att kringla att man har varit af att vara
och hvar som kringla och om tio år blir det svenska magistat af hvar
kapitlen om hur han behandlades på Gripsholm, det visste
han inte förut. Han tyckte, att du borde fortsätta. Jag märkte
på honom, att han hade slagit upp och läst om hans lif i Tysk-
land, ty han hade så bra reda på sig. Men han var my-
cket intresserad och imponerad. Gerda tycker att boken är
kräphtigt och storslående utlagd, och det tycker jag att
ett mycket fint andöme. Ja denna är ju ingen under-
bar publik, men jag tänker någontid som folket är mest, och
jag tror verkligen, att publiken skulle bli glad, tack vare att
du fortsatte boken. Men då på vi väl vara till Tyskland
märka vara och inte till England. Yfall jag försöker på
någon vara alls, jag skulle väl först ha min bok färdig.

Jag tänkte Crouschough i går och tänkte på dig och undrade
om du kommer att njuta af denna del, som du njöt af
den förra. Det var ju en missräkning, att det inte var om
Måns. Valborg njuter skroligt af den, man skall väl ha
haft så mycket att göra med folkskolorne af båda Rönne
som du och hon för att ha riktigt roligt. Mig går den nästan
spårlost förbi. Jag drog inte på min mer än en enda gång.
Det var mycket bra det där, som stod i Stockholms blodet att
din bok var boken för året. Jag tror inga af årets böcker
komma att lifva mer än den och Glattströms.

Jag var glad af det anmär, som Sprengel fick, inte för min
egen del utan därför att jag vet att han var en bland dem, som
förbittrade Luotikys rista är och öfode på hans intryck af att
någon glömd och öfvergripes. Att ett sådant Brygg skulle ha
nått att förbittra lifvet för en, som då var tillräckligt olycklig
redan, det tycker jag, kan välka en hämmat. Gult emot mig
har han på det betydelsefullaste sätt en blandat och en berömt, så
det en har lämnat mig lika oberörd som det andra. Säg du hans
Räneri där knepade att Stockholm säga träligt ut därför att Per
Glattström hade hängande mustacher och där han sade att det
var förstodt af Warburg. Han har varit i stånd att slappa sig
använda på alla håll i ett tag. Jag antar att verkets utgifvande
måste inställas. Sedan kommer väl ganska att gå in som vanlig